

San Jose

MỘT CHẶNG ĐƯỜNG ĐI TỚI

Như đã trở thành thông lệ, mỗi độ thu về, tháng 10, khi lá bên ngoài đã đổi màu, rơi, là thời điểm Hội C. TSQ/BCL tổ chức lễ giỗ cho toàn thể anh linh những cựu TSQ /VNCH đã khuất núi với bất cứ lý do nào.

Khó mà nói hết những gian nan bước đầu. Vạn sự khởi đầu nan, hội đã vượt qua nhiều khó khăn và bây giờ việc tổ chức lễ giỗ đã được duy trì bình thường trong lịch sinh hoạt hằng năm thường xuyên của hội.

Mùa xuân, Hội có họp mặt mừng Tân Niên qui tụ hầu hết các C. TSQ /BCL, rất đông vui. Mùa Hè họp mặt ngoài trời cũng rất vui nhộn. Hội cũng tham dự ngày quân lực 19/6, Tưởng Niệm ngày đau thương của dân tộc, tháng Tư đen, 30 tháng 04, và ngày Chiến Sĩ Trận Vong. Để chấm dứt một năm hoạt động, thường là một sinh hoạt thăm viếng gia đình trong Hội, mùa ThanksGiving.

Bên cạnh những hoạt động kể trên, Hội luôn tham dự những vấn đề như quan hôn, tang tế, thăm viếng những CTSQ già yếu, neo đơn, bệnh tật cũng như các chị quả phụ CTSQ

Thảm thoát mà việc tổ chức Lễ Giỗ đã được bốn mùa rồi. Khởi đi từ năm 2011, qua việc gợi ý làm đám giỗ cho anh Hai Nguyễn Văn Là, hội C TSQ/BCL đã quyết định chính thức làm giỗ cho tất cả các CTSQ/VNCH đã tử vong với bất cứ hình thức nào.

Với tinh thần uống nước nhớ nguồn, cộng với sự đồng tâm của các

anh em trong hội, tập thể Bắc Cali đã chung tay để vun đắp truyền thống tốt đẹp của TSQ.

Bắt đầu làm một công trình gì, người ta cũng cần một nguồn tài chánh thì mới xây dựng được. Với sự xung phong gom góp của ban chấp hành, hội chỉ cầm trong tay có 700 đồng, thủ quỹ đã mạnh dạn giao hết số tiền này cho ban ẩm thực.

Bây giờ hội sẽ lo gì đây? Lần đầu tiên thật là bỡ ngỡ! Phần ngoại vụ phải lo vận động tuyên truyền trên truyền thanh, truyền hình, thiệp mời các CTSQ/ VNCH, thân hữu, quan khách, những vị chức sắc trong hàng ngũ TSQ.VNCH/ HN. Phần nội vụ, có nhiều việc để làm- khu vực cho lễ giỗ là sân nhà của CTSQ. Nguyễn Phi Ánh, thoáng mát, sạch sẽ. Khoảng 1/3 sân là vườn Bonsai khá thanh lịch, việc chọn địa điểm này cũng có nhiều phê bình, nhưng lúc đó, nếu có vị mạnh thường quân nào chịu tặng số phí để mượn một hội trường hành lễ thì chúng ta khỏi mất công phiền lòng vì tranh cãi.

Một bàn thờ trong gia đình thì đơn giản, nhưng một bàn thờ cho cả trăm họ thì cũng hơi nặng đầu. Một bàn thờ phải có tính cách công cộng, quân phong, quân kỷ nhưng cũng phải có sự trang trọng, thành kính. Thật là nhiều khê, phức tạp! Mới chỉ có khung của bàn thờ thì cũng phải có băng rôn, biểu ngữ, câu đối, giá cờ....v...v... Tất cả những thứ đó, phải lụng sục trong thành phố San Jose, để đặt, để mua cho đúng.

Để cho công việc vuông tròn, anh em không ngại công, ngại của, để đạt đến mục tiêu đã đề ra.

Bàn thờ đã tạm ổn, chúng tôi cũng ngoại giao để mượn lư hương lớn, chân đế trái cây, cây cảnh... gần hai trăm cái ghé dựa, thêm một số ghé nhỏ dự phòng cho số khách đông hơn. Di chuyển gần hai trăm cái ghé lên xe, hai cộ TSQ tuổi đời trên sáu bó, người nào cũng đau lưng, gổi mỏi.

Công việc chuẩn bị gần hai tháng, thì cũng đến ngày lễ giỗ. Lễ giỗ vào mùa thu, việc dựng bàn thờ là việc phải làm, nhưng trong lòng anh em rất bất an, cứ sợ mưa, bão bất ngờ kéo đến nên anh em luôn theo dõi khí tượng, thời tiết. Trước ngày hành lễ, mưa rào nhẹ cứ dọ dẫm, gió cũng không ngừng giỡn mặt với những tấm bạt che nắng. Nhưng lạ thay, nhiệm mầu thay, buổi sáng ngày giỗ, gió chột ngừng, trời trong, mây xanh, ánh nắng hồng xuất hiện, tất cả đều vui mừng,

vì lễ giỗ có thành công hay không, là hết 80% tùy vào thời tiết.

Trời quang, mây trắng, cờ hiệu, ba kỳ bay phát phới trong nền trời xanh. Những chàng TSQ trong màu đồng phục trắng, mũ đỏ lệch, cầu vai màu đỏ chói chang trong ánh nắng hồng, hội ngộ, bá vai, cười nói, cùng nhau chụp những tấm ảnh kỷ niệm để đời... Ta là đoàn TSQ .VNCH... không ngại đường xa nguy khó...không làm hổ thẹn TSQ.

Khi buổi lễ chấm dứt, anh em nhẹ cả người, vì mọi việc đều đầu vào đây. Công khó chuẩn bị 2 tháng trời, thành quả đạt được hơn 90%, như vậy là quá an ủi cho anh em rồi. Đến giờ ăn trưa thời điểm của chén tôi, chén bác cùng toàn thể CTSQ, thân hữu, quan khách và gia đình cùng nhau nâng cốc chúc mừng.

Thật cảm ơn các chị trong ban ẩm thực, mỗi chị đã tặng một món ăn ngon, riêng chị Nguyễn Quốc Kỳ đã tặng ba món ăn. Tiết thu lành lạnh, buổi ăn trưa quá ngộ, nên tất cả mọi người đều được ngon miệng.

Thế rồi cứ mỗi năm, vào mùa thu, tháng 10, Lễ Giỗ Anh Linh các CTSQ/VNCH lại diễn ra tại Bắc Cali càng ngày càng nhộn nhịp hơn.

Hai năm gần đây, 2013-2014, may mắn diễn ra thành công tại một hội trường vùng San Jose, miễn trả chi phí, không sợ mưa gió đe dọa, di chuyển thêm một ít bàn ghế, không sợ đau lưng, gập gối, việc dựng bàn thờ cũng không quá khó khăn như thuở ban đầu, vì hội đã có tạm đủ những đồ “tuế nguyện” cho một đám giỗ tập thể. Việc làm có ý nghĩa, hầu hết các CTSQ ủng hộ. Mạnh thường quân cũng ủng hộ việc làm ý nghĩa này, đó là một phần thưởng quý giá cho tập thể CTSQ/BCL.

Cá đã vượt vũ môn, nhưng vẫn còn say sóng. Mùa thu đến, khi tổ chức Lễ Giỗ Anh Linh CTSQ/VNCH anh em có thể tự tin vì đã có thể vượt qua những vấn đề khó khăn của lễ giỗ đầu tiên.

Đúng giờ, chưa bao giờ hội đoàn khai mạc đúng giờ, nhưng lần giỗ đầu tiên đó hội CTSQ/BCL đã khai mạc sớm hơn nửa giờ, đầy đủ khách mời tham dự, có tướng Lý Tòng Bá, có các vị cùng thời với Lý tướng quân. Các vị đã gọi lại những kỷ niệm buồn vui ở trường TSQ, các hội đoàn của BCL, THP.17, Đại Đức phật giáo

Quang cảnh Lễ Giỗ 2011 tại San Jose, Bắc California

bạn thân của cố Đại tá Hồ Ngọc Cẩn. Chúng tôi rất xúc động khi đại đức kể lại những kỷ niệm của ông với Đại tá Cẩn. Các chị quả phụ không cầm nổi nước mắt, khi các chị nghe Hội trân trọng xướng danh tên chồng trong phần truy điệu, bằng vòng hoa tươi, cũng như dâng hương tưởng niệm. Mùi nhang khói, trầm hương tán mạn và hình như những hương linh đang quanh quần bên chúng tôi. Có lẽ họ đang mỉm cười vì dưới trần gian ô trọc này còn tưởng nhớ đến họ. Riêng phần chúng tôi, bắt đầu tập trung vào công việc lễ giỗ, chúng tôi vẫn thành tâm thực sự cầu nguyện các hương linh TSQ đã khuất núi, hỗ trợ cho buổi lễ được hoàn tất.

Song song với những điều vô hình huyền diệu không diễn giải được, những buồn vui trong việc tổ chức vẫn là những kỷ niệm khó phai khi làm việc cho tập thể.

Chẳng là, Hội phải mượn một cầu tiêu di động để giải quyết vấn đề “đi thăm lăng bác Hồ” cho tổ chức lần giỗ đầu tiên. Chính việc này đã là những chuyện cười ra nước mắt gia chủ. Và sau này, mỗi khi đi trên đường gặp xe vận tải chở cầu tiêu di động, chúng tôi lại cười lớn chúng tôi lại nhớ đến cái cầu tiêu xanh di động của hội mượn cho lần giỗ đầu tiên.

- Thật là khổ, sau “vô” được mà “ra” không được! Ráng đưa

Lễ Giỗ đầu tiên tại San Jose, California

lên, đừng để
đụng, nó sẽ
bể ra, đổ nọ
cả làng! Cầu
tiêu vô được
là khi chưa
có bình nước
amoniac, bây
giờ nó đầy
rồi, di chuyển
khó chứ sao!
Cố lên, tất cả

đều phải xong,
không xong

trong ngày thì phải chi gấp đôi. Cứ cười cho vui, xoa tan mệt nhọc.
Cố lên...

Chi còn một tiếng nữa là tới giờ hành lễ, CTSQ Thu đứng cảm
rảm- sao tui không có cầu vai, làm sao tui gác bàn thờ! Thật là khổ,
túng thế làm liều, chúng tôi dọt xe 15 phút, về nhà chộp ngay cái cầu
vai VB cũng màu đỏ cho chú em Thu gá vào, ai ngờ đài truyền hình
chiếu có quá rõ, hiện ra anh chàng TSQ râu ông nọ cằm cằm bà kia.
Cũng được thôi! Ai mà muốn như vậy bao giờ!

Thêm một chuyện cười ra nước mắt khác, là chuyện Cán Bộ
Trường TSQ Nguyễn Văn An bỗng nhiên được giới thiệu là đại tá
Ứng, Đại tá Ứng, Chi Huy Trưởng cuối cùng của trường TSQ Vũng
Tàu, đến muộn, được diu đến ngồi cạnh tướng Lý, không ai phản
ứng gì... Tất cả đều im lặng vì đang giờ hành lễ. Buổi lễ chấm dứt,
ban tổ chức đã gấp rút thì thầm với đài truyền hình, xóa đi hình ảnh
đại tá Ứng vì nhầm lẫn.

Chuyện trong hậu trường lễ giỗ được các anh linh khuất mặt che
chờ. Cũng được thôi! Ai muốn vậy bao giờ!

Từ tổ chức Lễ Giỗ được thành công, cũng trong tinh thần AET,
hội cũng tổ chức được bốn mùa Tân Niên tại nhà hàng. Nơi đây
AET đã cùng tán chuyện trường xưa, bạn cũ, thầy trò bây giờ tóc
bạc như nhau. Họ như những con chim, tự tìm về tổ ấm cho con tìm
được vui trở lại, làm vui cuộc đời còn lại... cuộc đời đó... có bao

Thăm viếng các chị quả phụ ngày Thanksgiving

nhieu mà hừng hờ!

Cũng trong tinh thần uống nước nhớ nguồn, trong dịp lễ Thanksgiving, hội đã đi thăm các gia đình CTSQ cố vấn, CTSQ trưởng lão, cô đơn, bệnh tật cũng như các chị quả phụ TSQ, tổng

Quan khách tham dự trong ngày Lễ Giỗ, 2014

Gia đình CTSQ/BCL chụp ảnh lưu niệm nhân lễ giỗ lần thứ 4

cộng gần đến 30 phần quà. Chúng tôi thăm viếng không quản ngại đường xa, mưa, nắng, miễn sao hoàn tất mục đích hội đề ra.

Vòng hoa cho anh linh tử sĩ CTSQ nhân ngày Lễ Giỗ 2014, SJ

Thật xúc động khi chúng ta thấy hình ảnh của một CTSQ trưởng

lão, gần 80 tuổi, sống cô đơn, không vợ con bên cạnh, bữa cơm hằng ngày không thường xuyên, bước đi không vững, mắt mờ, tai điếc nhưng nhiệt tình rất cao, với tiền trợ cấp già ít ỏi, thế mà các trường lão vẫn hăng hái đóng tiền niên liễm, tiền yểm trợ. Có ai mạnh dạn nhận những món tiền này không? Không ai dám, dù biết rằng Hội TSQ/BCL cũng rất cần sự yểm trợ.

Các chị quả phụ thì cũng như vậy, các chị rất chân tình, mộc mạc. Tuổi già ở Mỹ, không cần phải nói, họ cần sự an ủi về tinh thần nhiều hơn.

Ban xã hội của hội cũng tổ chức những buổi họp mặt bỏ túi, thức ăn gọn gàng như một nồi bún riêu, mấy miếng bánh cuốn, đôi khi một bữa bánh xèo, miếng xào... là anh em đã đem đến cho các chị những tiếng cười sáng khoái. Những tâm tình của người vợ góa bụa

Ngày vui họp mặt, các chị quả phụ cùng các phu nhân Bắc Cali.

được cởi mở, khi còn chồng bên cạnh, lúc vinh sang thì cũng không hạnh phúc với những tật đào hoa của đức ông chồng, cũng như khi khổ cực khó khăn thậm chí nuôi chồng trong trại tù miền Bắc VN, các chị vẫn thủy chung sắc son một lòng. Thương cảm làm sao những thân cò chịu thương chịu khó lặn lội bờ sông!

Bốn năm, đối với một tập thể lớn như CTSQ, không phải là thời

gian dài. Tạo những sinh hoạt nền móng cho tổ chức lớn đòi hỏi những con người tận tụy, hy sinh, làm việc cho tập thể và cứ phải có thêm nhiều sáng kiến.

Cũng cần nói thêm, một sự thực, không phải việc làm ý nghĩa của

anh em được tất cả ủng hộ. Vẫn còn những khách “bộ hành” đi bên lề của sinh hoạt. Nói cho cùng, đó cũng là đặc điểm của một sinh hoạt đa dạng và “phong phú” như tập thể CTSQ.

Nói gì thì nói, Hội đã vững bước tiến, và chỉ có con đường trước mặt. Ước mong hội không chao đảo và vẫn mạnh mẽ trên chặng đường... vun đắp Nhân, Trí, Dũng của trường Mẹ... Mà có lẽ, chúng ta, những con người tầm thường... mãi mãi vẫn chưa làm tròn...

(Lập đông 2014 - Viết theo lời người kể- HátBinhPhuong)